

[Knud Lind]

at køre med på den vogn, for vi ved, at når miljøministeren kommer af sted til den næste konference, vil der være andre lande – i særdeleshed England m.v. – som man også skal have med. Derfor kan det ikke nytte, at man løfter fanen højere her, end man egentlig kan nå, og det er faktisk det, SF og et flertal i Folketinget er i gang med.

Det ønsker vi ikke fra Fremskridtspartiets side, og derfor kan vi ikke stemme for dette forslag om motiveret dagsorden, som vi i øvrigt ikke fik i hvert fald den personlige henvendelse om. Hvis jeg havde et motiveret dagsordensforslag, som jeg gerne ville have gennemført med alle partierne i Folketinget, havde jeg selvfølgelig henvendt mig personligt og spurgt, om der var nogle ting, som de var utilfredse med, eller om der var noget andet, de ville have med i den; det skete bare ikke. Men det kan være, fordi hr. Gade var meget forudseende og vidste, hvad jeg ville sige her i dag: at jeg ville være moderat og ligesom forsøge at holde igen i tømmerne.

Hr. Gade har derimod bevist – bevist – at SF har haft en skadelig virkning internationalt på det opnåelige inden for disse Nordsøkonferencer, nemlig den, der blev afholdt i London. Det var en skadelig indvirkning, de to dagsordener, hvor man fik presset regeringen. Det var en skadelig indvirkning, der betød, at Danmarks indflydelse var lig nul på den konference, og det ønsker man altså at gentage i dag.

Jeg vil advare miljøministeren stærkt imod, at man én gang til kører med på den vogn, for jeg kender miljøministeren som en meget dygtig minister, der gerne vil se nogle resultater. Og hvis ministeren vil det, så er det altså ikke derovre, ministeren skal lytte. Så er det den advarende røst i miljøørkenen, ministeren skal lytte til nu.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne takke SF for initiativet til denne forespørgsel.

Denne forespørgsel og tidligere andre om Nordsøkonferencer viser jo, at det internationale miljøsam arbejde er utrolig afgørende og vigtigt. Når det kommer til stykket, spiller det en meget afgørende rolle, for miljøet er ikke kun nationalt, men også internationalt, og miljøet er faktisk vores fælles eksistensgrundlag. Og i denne debat og i dette samarbejde er der jo bred enighed i Folketinget om, at Danmark skal spille en kraftig rolle.

Det var en vigtig begyndelse, da man i 1987 traf afgørelsen om havet som en losseplads, og det, der er sket siden 1987, har jo også ført til resultater, selv om vi ikke kan sige, at alle resultaterne er tilfredsstillende. Men jeg vil ikke gå i detaljer og nævne alle de emner, som de foregående ordførere har været inde på, for det er jo nuancer, der skiller i opfattelserne. I og for sig har jeg kun oplevet ét sted, hvor man har udladt en diskussion, og det er resultatet af vores egen vandmiljøplan, og den vender vi jo tilbage til.

Det er jo beklageligt og egentlig utroligt, at vi fortsat skal opleve England som det land, der blokerer for, at vi rigtig kommer videre. Det synes jeg vi skal gøre noget ved, også på den kommende Nordsøkonference.

Der er én ting, jeg vil fremhæve som noget afgørende og faktisk perspektivrigt, og det er den politik, vi har indført i Danmark med det, jeg vil kalde den generelle miljøpolitik, som jo går på renere teknologi, forebyggelse, affaldsreduktion, og som er et opgør, når det kommer til stykket, mod tidligere tiders tankegang inden for miljøpolitikken. Derfor er det utrolig vigtigt, at denne tankegang, som nu indarbejdes i danske miljølove, i lov efter lov, og tankegangen om kredsløbet fra råstofudvinding til afskaffelse af eventuelle produkter fastholdes og udbredes internationalt.

Jeg synes også, det er vigtigt, som dagsordensforslaget lægger op til, at vi tager os på nu også at føre kampen videre – kampen for miljøet – ved at stramme op omkring aftaler på internationalt plan, især miljøaftaler. Derfor er det punkt på dagsordenen om, at vi skal sætte en proces i gang, der kan føre til juridisk bindende aftaler om kontrol og sikring af gennemførelse af vedtagelser, et meget vigtigt punkt efter Det Radikale Venstres opfattelse. Det er i øvrigt en tankegang, som jo ikke er fremmed på andre områder, og her tænker jeg på det sikkerhedspolitiske arbejde.

Jeg skal slutte med at sige om dagsordenen, at det er vigtigt – ikke kun for det politiske arbejde i Folketinget, men også for det internationale miljø – at vi i Danmark kan præstere så bred en tilslutning bag en så fremadrettet og konkret dagsorden som den, vi senere i dag vil stemme for, for det giver Danmark styrke i de kommende forhandlinger og understreger jo også, at vi i Danmark er parate til at tage disse